

## ארנס למעלה, אריק למטה

(המשך מעמוד 13)



**המנצח** ראש-הממשלה, יצחק שמיר, מחייך לפני שהוא מטיל את המעטפה לקלפי. שמיר הצביע, הצטלם מעט לצד חברי מרכז ועזב את המקום. כמוהו נהג גם ארנס, ששב רק לפנות-בוקר.



**ניצחון חמוץ** סגן ראש-הממשלה מחייך לפני שנודע לו, שהוא דורג אחרי ארנס. בזמן הספירה קיבל לוי דיווי-חיס שוטפים מחדר הספירה. למטה, מנצח נוסף: אליהו בן-אלישר.



**א**חרי הצהריים הרמוקרטית השתוללה. הרובי-המכריע, מתוך 140 מועמדי חרות לפאנל הרשימה לכנסת, עמדו בפתח מרכז הקונס-גרסיים שבגני-התערוכה, והציעו את מרכולתם. חומר מידע, כרוזות, גיורי-עיתונים ועלונים מודפסים ניתנו לכל יד מושטת. אצלנו זה הפנינג דמר קרטי, התמוגג הח"כ המתמודד, מיכה רייסר, גרוש טרי מזה שבועיים.

כעבור 12 שעות, בשעה 4 לפנות-בוקר, כאשר הוקראה רשימת ל"ה הנבחרים, הצטיירה התמונה בכירור: מי שהיה מוכר מלפני-כן, ותיק, בעל קשרים וכישורים, שהפעיל מנגנון בשכר והוציא סכומי-עתק על הבחירות הפנימיות, הצליח להשתחל פנימה. מי שזה לא הספיק לו, נעזר בייחוס מישפחתי מכובד, או בתמיכה מאסיווית של מחנה זה או אחר. האחרים השתעשעו במישחק הרמוקרטי רק עד רדת החשכה. בקושי שלוש שעות.

רק הסתיים הקרב הראשון, וכבר זינקו הכל לקרב השני, החשוב פי כמה, שייערך ביום רביעי השבוע.

באותו מקום ייבחרו, כזה אחר זה, בהפרשים קצרים, שלוש השביעיות שירכיבו את רשימת 21 המקומות הריאליים של חרות, ברשימת הליכוד לכנסת. מי שהגורל יירע עימו, הוא לא יכלל בין הווכים, ידורג במקומות 22 עד 35, הלא-ריאליים, עלי-פי הי קולות שצבר.

גם מי שהגיע למקום גבוה ביותר כדירוג הפאנל, עלול למצוא את עצמו מחוץ למקומות הריאליים, אם לא יוכה בתמיכה גדולה ומגובשת של קבוצה או מחנה בתוך המרכז.

35 הנבחרים מודעים היטב למצב העדין. שיטת הבחירה היא רצחנית. על השביעיה הראשונה יתחרו הגדולים, שרים וסגני-שרים. וגם כאלה שהתוצאת המפתיעות ביום חמישי שעבר, סיחררו את ראשם.

לפני תחילת ההצבעה על השביעיה השלישית, יתכנסו ראשי התנועה והמחנות, וינסו לתקן את מה שלא צלח בשתי השביעיות הקודמות. המקופחים למיניהם, בעלי-העמדה, ראשי-סניפים ונציגי סקטורים מיוחדים יתחננו לתמיכה מכל המחנות, כדי שהם, ובעיקר שולחיהם, לא יקופחו. בשלב זה יפעילו ראשי המחנות מכשכש על המצביעים, שיתנו את קולם למקופחים המועדפים.

## בזכות ייחוס מישפחתי

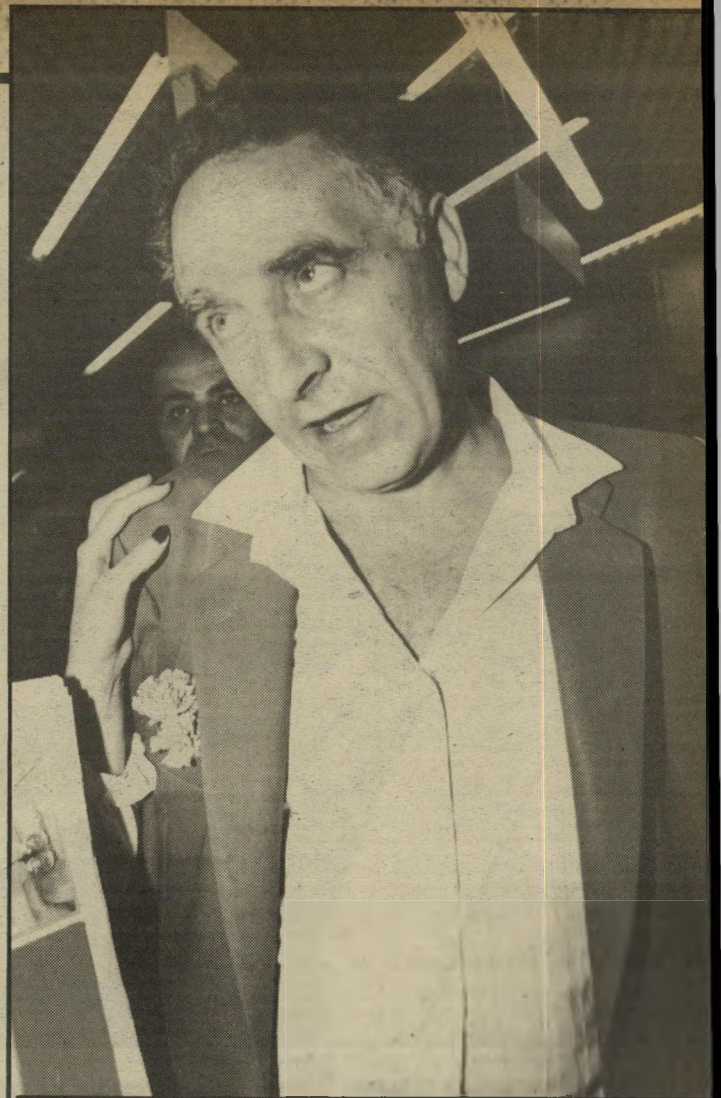


**ה**מאבק התוקפני ביותר יהיה על הרכב השביעיה השנייה דווקא. מי שמתכנן מראש ריצה לשלישית, עלול למצוא את עצמו בגלל הסדרים-לשעה, סמוך-להצבעה, לא בין 21 המאושרים.

החל מבוקר יום שישי ועד סמוך לפתיחת הקלפיות, ישבו מאות מאנשי מרכז חרות וטיכסו עצה במי לבחור ולאיזו שביעיה. גם יוסי-העצמאות נוצל למטרה זו. מכשירי הטלפון בבת"ר החירותנים היו עמוסים לעיפה, כאשר כל מועמד מתחנן לפני כל מצביע אלמוני, שיתמוך בו, מסיבות אלה או אחרות.

ניתוח תוצאות ההצבעה לפאנל עשוי להראות מה יהיו פני הרברים ביום רביעי השבוע.

כמה נבחרים הצליחו להיכנס לפאנל, לא רק בזכות תמיכת מחנה זה או אחר, אלא בעיקר בגלל הייחוס המישפחתי. המדובר במוכיר הממשלה, דן מרידור (344 קולות), בנו של ח"כ חרות לשעבר אליהו מרידור; מנכ"ל משרד התחבורה, עוזי לנדאו (255), בנו של השר המנוח חיים לנדאו; רחל קרמרמן (207), בתו של השר יעקב מרידור ואלמנתו של יוסף ("יוסקה") קרמרמן; עורכי-הדין ראובן ("רובי") ריבלין (188), שאביו היה מועמד חרות לכנסת בעבר; יושב-ראש עולמי של בית"ר שלמה גרבץ (178), שאביו, בנקה, היה מראשי בית"ר. היו כאלה ששילבו ייחוס מישפחתי



**בקושי רב** שר-האוצר, יגאל כהן-אורגד, מנסה לשכנע עוד חברי מרכז שיתמכו בו. כהן-אורגד לווה עלידי בני משפחתו, שהיו לציודו במשך כל הערב. הוא התאכזב מהמיקום שלו.



**בדרך הנכונה** שר-האוצר הקודם, יורם ארידור, ממתין, כשראנה רבה ניכרת בפניו, לתוצאות ההצבעה. גם הוא לא האמין שחבריו יזכרו לו לטובה את הכלכלה הנכונה.